

Nr 12

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

I en den 25 januari 1957 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 48, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

Alltsedan år 1932 har riksdagen bifallit av Kungl. Maj:t framlagda förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift eller till förordning om fortsatt giltighet av förut gällande förordning i ämnet. Den nuvarande förordningen, som utfärdades den 22 april 1949 (nr 180), äger jämlikt förordningen den 18 februari 1955 (nr 64) giltighet till och med den 30 juni 1957.

I propositionen hemställs om fortsatt bemyndigande för Kungl. Maj:t att åsätta särskild tullavgift för tiden till och med den 30 juni 1959 samt att bemyndigandet bör utvidgas att gälla även under pågående riksdagssession med skyldighet för Kungl. Maj:t att inom viss kortare tid underställa beslutet riksdagens prövning.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag
till
**förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild
tullavgift**

Härigenom förordnas som följer.

Konungen må förordna, att vara som införes från utlandet skall beläggas med särskild tullavgift utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgiften. Sådan särskild tullavgift må bestämmas till högst tre gånger den avgift som utgår enligt tulltaxan eller, där varan enligt taxan är tullfri, till högst en fjärdedel av varans värde.

Förordnande som i första stycket sägs skall, vid äventyr att det eljest för-

faller, inom en månad eller, om riksdagssession icke pågår, inom en månad från början av nästföljande session underställas riksdagen för dess prövning av frågan, huruvida förordnandet skall bestå. Blir förordnandet icke av riksdagen godkänt, skall förordnandet eller, om det allenast godtagits i viss del, i de delar detsamma sålunda icke gillats, ej lända till efterrättelse längre än högst en månad efter det riksdagen fattat sitt beslut i ärendet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1957 och gäller till och med den 30 juni 1959.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes i propositionen å s. 2—4.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 48, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Stockholm den 26 februari 1957

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Hagberg, Heüman, Spetz, Eriksson, Gustaf Elofsson, Snygg, Söderquist, Rune Johansson och Bengtson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson, Sundström, Nilsson i Svalöv, Brandt, Allard, Vigelsbo, Wiklund, Strandh, Christenson i Malmö och Anderson i Sundsvall.